SÖRÉDI HARSONA

2000. XVII. tábori év **IV. évfolyam 1. szám**

Csend

Csend! Szükséges vagy nekem, hogy naponta
Vizsgáljam, kutassam belső életem.
S lássam magam... gyenge voltomat.
Érezzem, hogy erőm csak Tőle van!
Ő a szikla, Ő ki nagyon szeret...
Ki minden emberért áldoztad életed.

Ha kezed foghatom, nincs miért csüggednem.
Ha szavad hallhatom, békében van szívem.
Ha hittel nézhetek naponta fel Reád,
Enyém minden, minden boldogság !

Bokor Katalin (részlet)

Ezzel a szép verssel köszöntjük a Sörédi Harsona olvasóit. Igaz ugyan, hogy idén nyáron Piliscsabán táboroztunk, de ennek ellenére mi mégis a Sörédi Nulladik Turnus vagyunk és újságunk nevén sem változtattunk. Hosszú évek során nagyon megszerettük Sörédet, így sokunkban volt is egy kis vágyakozás és nosztalgia ez a kedves kis falu iránt a tábor idején is, bár nagyon jól éreztük magunkat Piliscsabán. Még nem tudjuk, hogy jövő nyáron hova megyünk táborozni, de reméljük, hogy a Sörédi Harsona továbbra is elkészül mindannyiunk örömére. Épp ezért szeretném megköszönni mindenkinek, aki közreműködött idei számunk megírásában.

Angéla

Tábor Piliscsabán

Most is tervekkel telve tekintettem nyaralásunk elé. Bevallom némi félelemmel töltött el, ahogy másokat is, mikor megtudtam hogy idén nem Sörédre megyünk. Kissé csalódott voltam és bántott is a dolog, de aztán a vártnál jobban éreztem magam.

Vannak kellemes élményeim, szép emlékeim. Ilyen például a Fehérvárra jutásom is. Váratlan meglepetésként ért, hogy Ági is elkísérte Bélát, Gyuszi bácsi fiát, azt a nagyon kedves fiatalembert, aki elvitt. Rettentően boldog voltam, mikor megláttam Ágit. Tudtam, hogy nem lehet már semmi baj. Simán odaérünk az indulásig. Mi voltunk az elsők. Nagyon jó érzés volt látni az érkezőket, ahogy lassacskán összegyűlt a társaság a parkolóban üdvözölve egymást. Izgalommal várakoztunk együtt a buszra. Ami még szebbé tette valamennyiünknek a várakozás perceit, hogy István is velünk volt. A buszra is felkísért minket. Fájó szívvel búcsúztunk tőle és kísérőinktől. Elindultunk az új hely felé és ezzel kezdetét vette a piliscsabai nyaralás. Sajnáltam, hogy az Ági távol ült tőlem a buszon, így nem dumcsizhattunk. Jó volt hallani a vidámságokat, a felém érkező szófoszlányokat, igét, imádságot, dalokat.

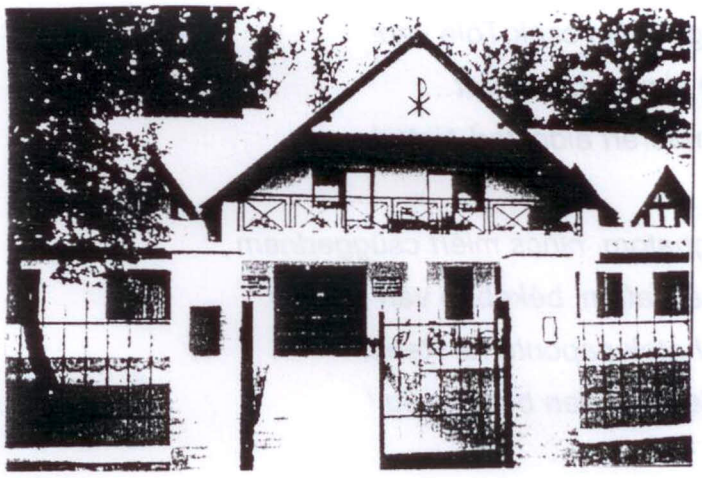

Elég hamar odaértünk. A szobáinkat elfoglalva takarítottunk, kipakoltunk, rendet raktunk. Jó sokáig tartott, mire lakhatóvá, otthonossá varázsoltuk. Tetszett a délutáni sétánk a környéken, gyönyörű hegyekkel körülölelt a táj. Az esti babafényképes játék jókedvre derítette a csapatot. Reggelente a kápolnában tartott liturgiák, elmélkedések nagyon szépek, meghittek voltak. Békés nyugalom áradt a kápolna falai közül.

Emlékezetes számomra az egyetem megtekintése. Gyönyörűek, magával ragadóak, a jelenlegi félkész állapotukban is tiszteletet parancsolóak az építmények. Büszkék lehetnek a hallgatók, akik ide járhatnak és ezen impozáns falak között szerezhetik meg diplomájukat. Bár egy kicsit hivalkodónak éreztem.

Nagyon szimpatikus, kedves volt az idegenvezető hölgy, Harcoska, aki körbevezetett minket az épületekben. Remekül magyarázott, jól megbírkózott Timi kérdésáradatával. Rettentően örültem neki, hogy ott is összefutottunk az Évivel. Visszafelé egy darabig el is kísért bennünket. Segített az Áginak feltolni a lejtőn. Így beszélgethettünk egy kicsit. Mondta, hogy ők lesznek a délutáni vendégeink. Örültem a látogatásuknak is, mert a Barabás Éva – Balogh Zsolt házaspár sokunknak régi

kedves ismerőse. Nekem segítőm is volt az Évi Söréden. Jó volt újra találkozni, néhány szót váltani Zsoltival is. Élveztem a velük való kötetlen beszélgetést is.

Kezdetben eléggé zavarhatta őket, hogy ők voltak a középpontban és feléjük fordult mindnyájunk érdeklődése. Az idő múlásával nekibátorodtak, egyre jobban megnyíltak, sok mindent elmondtak magukról, a megismerkedésükről, a közös életükről. Érdekes dolgokat hallhattunk tőlük. Imponált a nyíltságuk, az őszinteségük. Mindenféléről bátran lehetett kérdezgetni őket. A kényesebb kérdésekre is válaszoltak. Jópofák voltak, ahogy az egész helyzethez viszonyultak. Velünk együtt remekül érezhették magukat, vidám hangulatú légkört teremtettek. Kitűnő példa lehet előttünk az életük. Mi is leküzdhetjük az akadályokat, megtalálhatjuk a társunkat, akár egészségeset is. A társaságukban töltött pár óra legszebb élményeim egyike. Ezen a délutánon éreztem leginkább jól magam.

A szituációs játék is klasszul sikerült, jó témákat találtunk ki. Kár, hogy Ági most nem a mi csoportunkba került.

Jó volt az esztergomi kirándulásunk is. Élveztem az utazást, főként odafelé, mert kerekesszékkel vittek fel a buszra. Benne is maradtam. Először utaztam így. Gyönyörű helyeken jártunk és csodás dolgokat láttunk. Nagyon szépen celebrálta a misét a pap. Jó volt hallgatni a szavait. Kedvesen kalauzolt bennünket végig a nagy értékeket rejtő templomban.

Az ottlétünkhöz is fűződik egy érdekes, nagyon szép élményem. Ahogy járkáltunk, nézelődtünk a templomban, valahogy berepült és leszállt közénk egy galamb. Aranyosan sétálgatott, egyszer csak odatipegett a Gáborhoz, megállt előtte, mintha csak arra kérte volna, segítsen neki, mutassa meg a kijáratot, adja vissza a szabadságát. Nagyon megható volt. Ezt látva mondta a fiatal plébános, hogy biztosan azért repült a Gáborhoz, mert ő is galamblelkű.

Fényképeztünk, gyönyörködtünk a város szépségeiben. Jó darabig követtem a többieket, Ági megpihent egy padon és ott egy kicsit beszélgettünk. Buszra szállva észleltük, hogy néhányan nincsenek velünk. Nagy izgalom, némi keresés után megnyugtató érzés volt, hogy megkerültek. Így hála Istennek együtt mehettünk vissza Piliscsabára.

A délutáni szabadprogram is klasszznak ígérkezett. Sajnos a próba, az estére való készülődés sok időnket igénybe vette, így már csak keveset mehettünk sétálni. Ezért el is voltam keseredve. A búcsúest némileg jobb kedvre derített, ha nem is végig. Igazán szórakoztató volt, jókat derült a társaság. Kár, hogy gyorsan elillant az a néhány nap és hamar el kellett válnunk.

Hálás vagyok Istvánnak, Simonyi Bélának és Áginak, mert az ő segítségük nélkül nem jutottam volna el a táborba és nem részesülhettem volna ezekben a szép élményekben.

Bajkai Éva

2000 nyara

Az idén nem Söréden voltunk táborban, hanem Piliscsabán a Szt. Péter kollégiumban. Hát eléggé elcsodálkoztam a körülményeken és bevallom őszintén, hogy nem mozgássérült embereknek van kialakítva az a hely. Kisebb és nagyobb akadályokba ütköztünk, de Jézus segítségével legyőztük őket.

Mint minden évben, csoportokra voltunk beosztva. Egy kellemes napon a csoportoknak egy szituációs játékot kellett eljátszaniuk. Egy igen nehéz és hátborzongató helyzetet megpróbáltunk valósan eljátszani, persze megcserélve a szerepeket. Eljátszottunk azzal a ténnyel, hogy mit érezhet egy egészséges ember mozgássérült fiatal helyében. Igen megdöbbentő válaszokat kaptunk. Magam is édesapa voltam. Abban a néhány percben úgy éreztem magam, mintha stressz alá kerültem volna. Ettől függetlenül jól éreztem magam azon a délelőttön.

Egyik nap mindnyájan elsétáltunk az egyetemig. Figyelmesen végighallgattuk egy hölgy beszámolóját. Utána végigvezetett minket a hatalmas egyetemen. Elkápráztató látványban volt részünk. Micsoda gyönyörű épületbe mentünk be! Azokat a szép dolgokat, amiket ott láthattunk azt szavakkal nem is lehet kifejezni. De az én véleményem szerint túl kihívónak tűnt. Ahelyett amit ráköltöttek, ki tudja hány milliárd forintot, azt odaadhatták volna az árvízkárosultaknak.

Nagy örömmel emlékszem vissza arra a napra, amikor elmentünk a Siló Otthonba. Ebben az otthonban mozgássérült emberek élik a saját önálló életüket. Sok mindennel foglalkoznak: kertészkednek, kisebb-nagyobb cégektől kapnak határidős munkát, van aki számítógéppel dolgozik, gazdasági dolgokat intéz. Mindenkinek megvan, hogy ki mit csinál. Nekem nagyon sokat adott a Silóban tett látogatás.

Németh Lénárd

Visszaemlékezés a táborra

A gyülekező és a beszállás elég jól sikerült. Az ülésrenddel páran nem voltak megelégedve. Az utazás, a turnus köszöntése, az imádság jól sikerült, az ismertető érdekes volt. Jókedvvel érkeztünk Piliscsabára, bár a hosszú út kimerített minket. A szobabeosztás egy-két hibát leszámítva egész jó volt. Csak nekem volt fárasztó az ingajárat. Gyorsan megvolt a berendezkedés és a napirend kifüggesztése. A tálalásra elég kevés időm maradt. Az ebéd általában finom volt. A séta nagyon jó volt, az idegenvezető érdekes beszámolót tartott Piliscsabáról. Fényképnézegetés alatt jót nevetgéltünk egymás kiskori fényképein. A játékok érdekesek és élvezhetőek voltak.

A táborban megpróbáltam önállósodni. A fürdetés elég lassú és nehéz volt. Az ébresztés nehézkes dolog volt. A rendrakás és tisztaságellenőrzés eredményes volt – néhány szobát leszámítva. A Silóban tett látogatásnak nem sok értelmét láttam, mert minket önállósítani nem igazán lehet, de a többiek öröme rám is átragadt a végére. Az uszodát mindenki nagyon élvezte. A Szt. Péter Kollégiumba való indulás fájdalmas volt az uszoda után. Egyéni szabadidő az ígéret ellenére elég kevés volt. A kézműves foglalkozás jó volt. Az elmélkedések lelkileg nagyon jók voltak. Az egyetem megtekintése nagyon fárasztó volt.

A barátnőmmel való összeveszés mélyen érintett: a szobámban lefeküdtem, sírtam és egy kicsit elaludtam. Úgy hallottam, a Balogh Zsolttal való beszélgetés jól sikerült. A csoportos foglalkozások jók voltak. A szituációs játék pedig különösen tetszett. Az általam vitt videófilm - melynek tartalma: egy színész eljátszotta egy tolókocsis életét – mindenkit nagyon megfogott lelkileg.

Helyijáratos busszal mentünk Esztergomba. A beszállás nagyon nehéz volt. A bazilikában volt szentmisénk, meglátogattunk egy múzeumot, sokat sétáltunk és öten el is tévedtünk, ami jó is volt, hiszen rájöttünk, hogy a bajban feltaláljuk magunkat. A visszaindulás simán ment, mert már nem helyijáratos busszal kellett utaznunk.

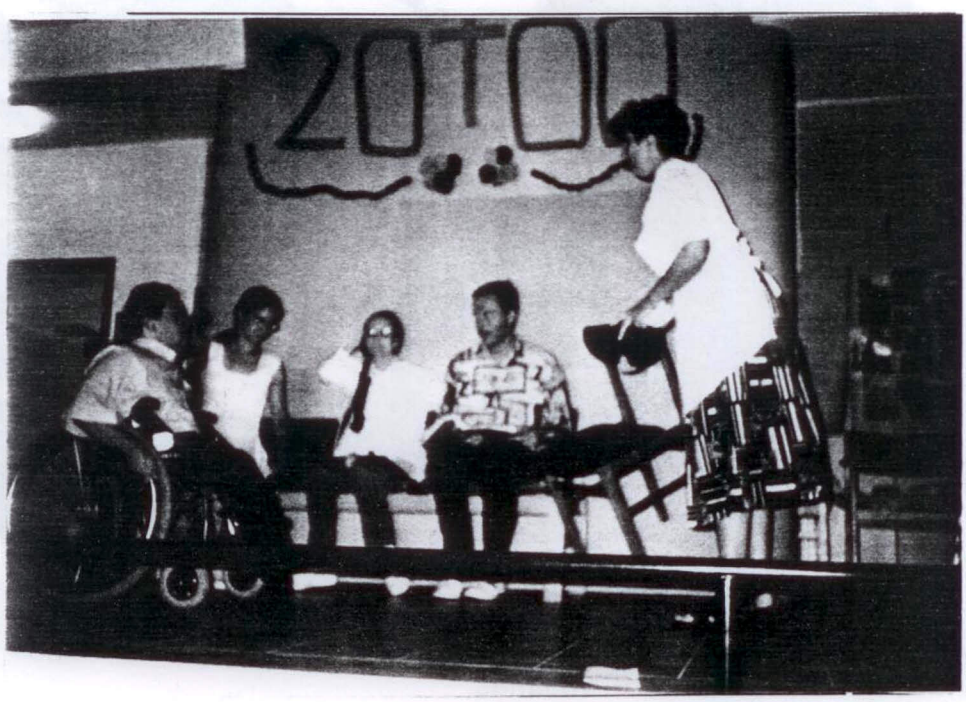

Szombaton a rendrakás izgalmassá vált, hiszen este eredményhirdetés volt. A csoportos foglalkozás témája az emléklek megosztása volt: mit vinnél haza és mit hagynál ott. Ekkorra mindenki teljesen kimerült volt. Az ebédkor meghirdetett szabadidő ismét elmaradt számomra az esti színdarab miatt. Ez nagyon rosszul esett, hiszen az egyik barátnőmet másra kellett rábízni. A búcsúvacsora és a búcsúbuli nagyon jól sikerült. A színdarabban én játszottam a videófilm hősét. A tánc is nagyon jó volt. Sajnos a tábortűz a tűzgyújtási tilalom miatt elmaradt. Sajnos a hálaadás ma is elmaradt.

Vasárnap a szentmise és a hálaadás nagyon szép volt. A csomagolás lassan, de sikerült. A tálalásnál a szépen összehajtogatott szalvétákat Hanol Áginak köszönjük. A búcsúebédünk nagyon finom volt. A rendrakás, takarítás szépen sikerült. Az autóbuszba való beszállás előtt a búcsúzás fájó szívvel történt. A visszaút nagyon kacskaringósra sikerült. Néhányan még rosszul is lettek. Fájó szívvel érkeztünk a fehérvári Skála parkolójába. Én megvártam míg mindenkiért jönnek.

Spinda Mónika

Látogatás a Silóban

Bementünk egy olyan elektromos vezérlésű kapun, amelynek a nyitását egy kapcsoló teszi lehetővé, amelyet kerekesszékből is el lehet érni.

Bementünk egy modern épületbe, ahol Zsolti várt minket (szép környezet, lift, cserepes virágok olyan magasságban, hogy kerekesszékben ülők is elérhessék). Rövid beszámolót hallottunk, ismertetést a lakóközösségről.

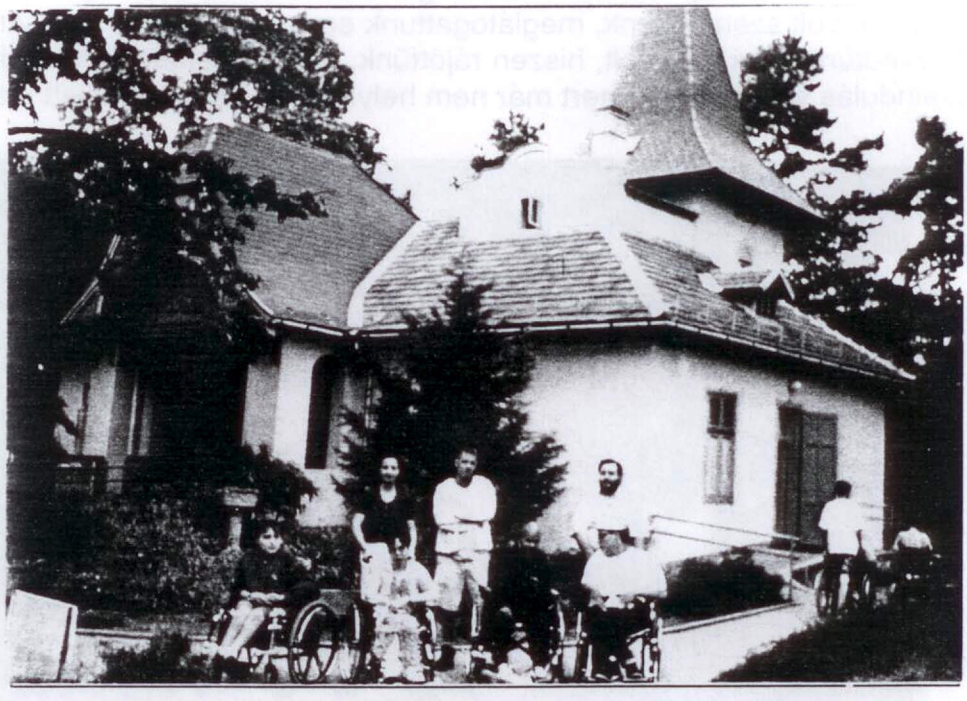

Körút: garázs, mosókonyha, műhelyek, ahol fa játékokat és egyéb tárgyakat készítenek; raktár megtekintése, vásárlás.

Kedves fogadtatásban volt részünk. Néhányan megnézték az uszodát, sokan délután használták is. A kertek mellett vezető úton megnéztük a vendégszobákat (egyszerű, praktikus). Zsolti jóváhagyásával bekukkantottunk az ő lakásába is.

Megtekintettük a kertészetet és az üvegházat is. Az illatok az orrunknál fogva vezettek az ebédlő felé, finom buktát sütöttek. Közös csoportképpel zárult hasznos kirándulásunk.

Általános benyomások:

- Jól felszerelt
- jól kialakított
- a kerekesszékben élő emberek számára minden elérhető, önálló életet elősegítő
- van néhány segítő
- vannak házaspárok, egyedül élők is

Minden megvan, ami a sérült embernek a kényelmet, az önállóságot, a munkát, a sportolást, felüdülést, a lehetőségekhez képest az önálló életet biztosítja.

Bajkai Éva

Aranylakodalom

Szeretetteljes ünneplés helyszíne volt 2000. Augusztus 15-én a Jézus Szíve templom. A János atya által bemutatott 10 órai szentmisében és azt követően adott hálát Gyuszi bácsi, Zsóka néni és mind akik ott voltunk – gyermekeik, unokáik, dédunokájuk, barátaik, a sörédi nyaralók képviselői, közösségi testvérek – az elmúlt ötven év örömeiért, áldásaiért, minden mosolyért és minden könnycseppért. "Téged Isten dícsérünk" énekeltük egy szívvel és fohászkodtunk a jubilánsokért, önmagunkért is. "Te vagy Uram én reményem, ne hagyj soha szégyent érnem!"

1950-ben ugyanezen a napon, Nagyboldogasszony ünnepén, Jászberényben, a jászok főtemplomában mondták ki egymásnak a "holtomiglan–holtodiglant".

A gondviselő Isten különös kegyelme – mondta bensőséges köszöntőjében János atya, hogy a fiatal házaspár éppen Székesfehérvárra került. Hiszen bőséges gyümölcsöt hozott itt életük, amire minden bizonnyal itt volt szükség. Püspök atya levelében köszöntötte az ünnepelteket és emlékezett meg érdemeikről. Karcsi testvérünk pedig mély meghatottsággal, sok szeretettel mondta el tisztelete, hálája jeléül Zsóka néni egyik szép versét.

Mi is ismerjük, életünkben érezzük ezeket a szolgálatokat: Zsóka néni hűségben eltöltött pedagógusi hivatását, verseit, kórházi lelkigondozói szolgálatát... Gyuszi bácsi egyházmegyei jogtanácsosként és "a szegények, közösségi testvérek ügyvédjeként is" eltöltött éveit, a Bazilika és Öreghegy énekkari tagságát, aztán a közösen vállalt feladatokat: Ipolytölgyest, Sörédet, a házas és más közösségek vezetését, a jegyes oktatást...

Kedves Gyuszi bácsi és Zsóka néni !

Mindent köszönünk, amit rajtatok keresztül Istentől kaptunk! Ezúton is köszöntünk benneteket és kívánunk jó egészséget, szép családotok, barátaitok körében eltöltött sok-sok boldog, áldott esztendőt:

a sörédi nyaralók és segítők

-MI-

Egy különleges nap

Egy gyönyörűségtől ragyogva szikrázó felejthetetlen napra ébredtem fel. Vasárnap volt, 2000. Június 4-ét írták ekkor. Ez vált életem egyik legfontosabb és legszebb napjává. Mivel az Úr Jézus egy csodálatos ajándékot készített nekem elő. A Szentlélek megszentelő kegyelme és ereje által részesített engem a bérmálás szentségében.

Mindenki nagyon örült annak, hogy bérmálkozó leszek. De legeslegjobban Alma örült neki, mert mikor először felhívtam telefonon és közöltem vele a hírt, akkor ő a boldogságtól a lelkében eltelve és örömében lelkesen ujjongva felkiáltott, hogy:

Allelúja! Ezt én soha nem fogom elfelejteni! Éreztem, hogy ebben a kiáltásban nemcsak az ő öröme, hanem az Úr Jézus Krisztus öröme is benne volt.

A szertartás szentmise keretében zajlott le. Jelen voltak a meghívottak közül azok, akiket én nagyon nagyon szeretek és tisztelek, ők a barátaim. Itt volt Etelka, Almási Gábor (Alma), Kotsis Andi, Lakócsai Andi és a barátja Béla.

Bérmanevem: Mária Magdolna. Bérmaszüleim: Lakócsai Andi és Alma.

Hála neked Jézusom ezért a különleges napért, amit adtál !

Asztalos Franciska

Felvonulás Jézusért

Ezen a napon, 2000. Június 10-én nagyon fülledt, napsütéses idő volt. E napon gyűltek össze a különféle vallású és felekezetű emberek, akik hitüket nem szégyellve, őszintén és örömmel felvonultak tanuságot téve az Úr Jézusról. Erre a felvonulásra lelkiekben nagyon készültem. Égett a telefonvonal, olyan szervezésben voltam, hogy barátaimat magam körül tudhassam a Budapesten megrendezésre kerülő programon.

A Kossuth térről indultunk gyalogosan délelőtt 10 órakor végcélunkig, a Tabánig. Sokan plakátokat, zászlókat és lufikat víve lelkesen énekeltek. Az otthonukban maradt emberek ablakukból integetve velünk együtt ünnepeltek. Megható volt számunkra, hogy az emberek többsége, akik nézték e hatalmas vidám felvonulást, nem voltak közömbösek az Úr Jézus iránt. Az óriási színes embertömeg teljes szélességében, mint ezernyi kis hangya lepte el a Lánchidat.

A Tabánba megérkezve különböző témájú változatos programok vártak minket. Például: tanuságtételek, közös éneklés, popzenei műsorokkal fűszerezve. Nekem a Jamaikából származó Jonny nevű néger táncos tanuságtétele tetszett. Minden nap imádkozva hálát ad az Úr Jézusnak, hogy a nehéz sorsából küzdelemmel, kitartással és sok imádsággal elérte élete célját.

E nap emlékezetes marad mindannyiunk számára, akik részt vettünk ezen a felejthetetlen napon.

Asztalos Franciska

Aranyköpések

Sajnos tavalyi számunkból nyomdai hibák miatt kimaradt Franci néhány aranyköpése. Most szeretnénk pótolni mulasztásunkat:

Surinás Feri mondta, hogy olyan vagyok a nagy kereszttel a nyakamban, mint egy püspök.

Király Andi megjegyzése a papszenteléssel kapcsolatban nagy nevetést váltott ki belőlünk:

- Nekem is nagyon fontos a papszentelés, készülök is rá nagyon, noha nem engem fognak felszentelni.

Kiscsoportos foglalkozáson Linde Laci megjegyzése amikor a társkeresésről beszélgettünk, a tisztaság fontosságáról:

- A sziszegő szappan (dezodor) nem egyenlő a mosakodással, tisztálkodással.

Összegyűjtötte: Asztalos Franciska

Étkezési ima Piliscsabán

Édes Jézus, légy vendégünk,

Tímeának kondért kérünk !

De jóllaktunk, hála Isten,

Tímeánál ilyen nincsen !

Hollósi Attila

Üdvözlet Angliából

Sziasztok Barátaim!

Sajnálom, hogy az idén nem lehetek veletek, de egy remek lehetőséget kaptam, hogy egy kicsit Angliában lehessek. Pár szóban megosztom veletek, hogy mi van velem.

Februárban jöttem ki, eredetileg mozgássérült gyerekekhez. Ez nem sikerült és egy családhoz mentem dolgozni. Két hónap után felvettem a kapcsolatot a Chemin Neuf közösséggel és megbeszéltük, hogy ide jöhetek pár hónapra.

Most egy életközösségben élek, ahol sokat tanulok, főleg a közösségi életből, előadásokból, imádkozni és elmélkedni, na meg egy kis angol nyelv is ragad rám. A közösség szolgálata az egyházközség ellátássa, programok és rendezvények lebonyolítása, megszervezése. Tudunk fogadni csoportokat, akik tartanak maguknak lelkigyakorlatokat, konferenciákat, hobbi és sportrendezvényeket, vagy egyszerűen csak eljönnek pihenni, kirándulni. Ugyanis gyönyörű helyen vagyunk. Egy hegytetőn, ahonnan nagyon messzire el lehet látni; folyókat, erdőket és dombokat csodálni. Hatalmas kertünk van, számtalan énekesmadár fütyörészik egész nap, az a néhány mókus pedig mozgalmassá teszi a tájat.

Sok emberrel találkozom és próbálok beszélgetni, persze az akcentusokkal van egy kis problémám. Egyébként nagyon jól érzem magam. Sokat kirándulunk és számos érdekes dolgot láttam. Az itteni munkám nagyrészt a kertészkedés. Az nagyon jó, hiszen nincs olyan hőség mint nálatok és a levegő is jó tiszta.

Mellékelek egy ismertetőt a házról. Gondolom Erni Lacinak nem lesz gond a tolmácsolás. Abból több dolgot is megtudhattok a környezetemről.

Nagyon örülök, hogy végül is összeállt a turnus, még ha „kihelyezett tagozattá" is vált. Csak javítani fogja az együtt töltött idő örömét. Kívánom hát, hogy legyen nagyon jó nyaralásotok, töltődjetek, barátkozzatok, játsszatok nagyon sokat.

Lélekben én is veletek vagyok és nagyon sokat gondolok rátok és imádkozom értetek.

Üdvözlök mindenkit!

Sziasztok!

Keke

Keller Zoltán

Humor

- Hogy hívják az edzett papot?

- ???

- Tréningatya.

- Mi lesz a papból, ha végigmegy rajta az úthenger?

- ???

- Szentkép.

- Ki az abszolút vallásos?

- ???

- Akinek még józanul is keresztbe áll a szeme.

Két rendőr sétál a faluban. Találkoznak a pappal, akinek be van gipszelve a keze.

- Mi történt atyám? – kérdi az egyik rendőr.

- Nem volt otthon a bejárónőm, így én centrifugáztam.

Elköszönnek egymástól, majd a rendőr így szól a kollégájához:

- Te Józsi! Mi a fene az a centrifuga?

- Honnan tudjam? Nem járok én templomba.

- Miből gondolod drágám, hogy tegnap nem voltam józan, amikor hazajöttem?

- Abból, hogy azt akartad, a kanárink és a kakukkos óránk énekeljen duettet.

Azt mondta az orvos, hogy a férjem akkor gyógyul meg leghamarabb, ha sok gyümölcsöt eszik héjastól. Mit vegyek neki?

- Kókuszdiót.

Nyuszika az erdő szélén ül és a körmét reszeli. Arra megy a medve és megkérdi:

- Mit csinálsz itt nyuszika?

- Hegyezem a körmömet és ha jön az oroszlán, darabokra tépem.

Nem sokkal később befut az oroszlán és megkérdezi:

- Szóval, mit is csinálsz, nyuszika?

- Reszelgetem a körmöm és össze-vissza beszélek.

- Béla, szerinted a halak szoktak aludni?

- Naná, különben miért lenne vízágy?

Olyan hosszú az út az öltözőtől a ringig – panaszkodik a bokszoló a menedzserének.

- Ne is törődj vele. Visszafelé úgyis cipelni fognak.

A feleség panaszkodik a férjének:

- Drágám, annyira szégyellem magam. Az anyám fizeti a lakbért, az apám a ruházkodásunkat, a nővérem pedig az élelmiszert. Ez nem mehet így tovább!

A férj:

- Hát igen, az a fösvény bátyád is kinyithatná a bukszáját!

Egy szerelmes pár veszekszik. A fiú a lánynak:

- Hiába makogsz itt nekem, bármit mondasz, egyik fülemen be, a másikon ki.

Mire a lány kontrázik:

- Naná, mivel nincs köztük semmi, ami felfogná a szavaimat.

Egy jéghorgász egy nyugodt helyre talált és elkezdett léket vágni. Hirtelen egy hang így szól hozzá:

- Hagyja békén a jeget és tűnjön el innen!

A horgász ijedten kérdezi:

- Ki beszél? Talán a jó Isten?

- Nem, a jégkorongstadion igazgatója.

Egy tehén beszédbe elegyedik egy macskával:

- Ilyen kicsi és már bajszot visel?

Mire a macska:

- Ilyen nagy és semmi melltartó?

Összegyűjtötte: Bajkai Évi és Hollósi Attila